

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.125/2012/10.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. év május hó 08. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt **I. r. vádlott és társai** ellen indult büntetőügyben a Fejér Megyei Bíróság 2011. év december hó 07. napján kelt 5.B.55/2009/58. számú ítéletét I. r. vádlottal szemben **megváltoztatja.**

A fegyházbüntetését **2 (Kettő) év 6 (Hat) hónap börtönre**, a fele rész végrehajtása utáni **próbaidőt 2 (Kettő) évre enyhíti.**

A házi őrizet beszámításánál 4 (Négy) nap házi őrizet felel meg egy nap börtönnek.

Az elsőfokú bíróság által az ítélet fejrészában megjelölt tárgyalási napok közül a 2009. július 8., október 14., december 9., 2010. február 15., április 26., július 14., szeptember 22. és 2011. március 16. megjelölését **mellőzi.**

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. vádlottal szemben **helybenhagyja.**

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú bíróság ítéletében **I. r. vádlottat** kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/A. § (1) és (3) bekezdés] miatt 4 év fegyházbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Vele szemben 25.000.- forint vagyonelkobzást rendelt el.

A kiszabott fegyházbüntetés fele részének végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés végrehajtandó részéből feltételes szabadságra nem bocsátható.

Az ítélet ellen I. r. vádlott védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.314/2012/1. számú átiratában és a nyilvános ülésen perbeszédében az enyhítésért bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával járt el, ügyfelderítési kötelezettségének lelkiismeretesen eleget tett. Tekintettel arra, hogy az ülnökök személye megváltozott, a bíróság a 2011. szeptember 07. napján tartott tárgyaláson eleget tett a Be. 287. § (4) bekezdésében foglalt kötelezettségének, ugyanakkor az ezt megelőző tárgyalási napok feltüntetése az ítéletben szükségtelen.

Az elsőfokú bíróság tárgyalás anyagává tett minden olyan bizonyítékot, mely a kereskedői magatartást alátámasztotta. A titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatósága érdekében intézkedett megfelelő minőségű hangfelvétel beszerzéséről, illetve a bíróság felhívására az ügyészség utólag csatolta a Fejér Megyei Bíróság elnökének a vád keltét követően kiállított igazolását.

Az így beszerzett dokumentációk alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a titkos információgyűjtés eredménye bizonyítékként felhasználható. A főügyészség álláspontja szerint azonban az e körben kifejtett érvelés nem helytálló, a Be. 206/A. § (1) bekezdés b.) pontban írt feltétel nem valósult meg.

I. r. vádlott telefonjainak lehallgatása hosszabb időn keresztül történt, az első engedély 2006. december 13. napjától volt érvényben, a nyomozati iratban található utolsó lehallgatási anyag 2007. októberi. Az ily módon a nyomozó hatóság tudomására jutott adatok alapján feljelentés nem történt. A nyomozati iratok 31-32. oldalon található rendőri jelentésekből kitűnik, hogy 2008. január 7-én egy magát megnevezni nem kívánó személy hívta fel a Fejér Megyei Rendőr-kapitányság bűnügyi osztályvezetőjét, és információt adott az aznapra tervezett kábítószer átadásról, utalva I. r. vádlott nevére és az átadás helyszínére is. Ennek alapján szervezett a rendőrség egy akciót, amelynek keretében elfogták az I. r. vádlottat és a nála lefoglalt anyag és a házkutatás adatai alapján került sor a nyomozás elrendelésére.

Már folyt a nyomozás, amikor kezdeményezték a titkos információgyűjtés során beszerzett hanganyagok nyílt büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználását.

Ezért a beszélgetések tartalma az ügyész álláspontja szerint bizonyítékként nem értékelhető.

A tényállás azonban a titkos információgyűjtés eredményének kirekesztése ellenére is megalapozott, kellően megindokolt, a vallomásokból és a lefoglalt kábítószer mennyiségéből a bíróság helyesen következtetett a forgalmazói típusú magatartásra.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése is törvényes.

A büntetés nemének és mértékének meghatározásakor az elsőfokú bíróság hiányosan vette számba a büntetést befolyásoló körülményeket, további súlyosító körülményként kell értékelni a hasonló cselekmények elszaporodottságát.

A kiszabott büntetés arányban áll a cselekmény tárgyi súlyával, a büntetéskiszabási körülményekkel és a vádlott személyében rejlő alanyi társadalomra veszélyesség

fokával. E körben az ítélet indokolását annyiban szükséges kiegészíteni, hogy a kábítószer hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határát csak kis mértékben haladta meg.

A járulékos kérdésekben az ítélet törvényes, azonban a vagyoneklozbas tekintetében a bíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget.

Mindezekre tekintettel - az indokolás pontosításával és kiegészítésével - az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen **az I. r. vádlott védője** arra hivatkozott, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok közül a titkos információgyűjtés eredménye nem felhasználható, az egyéb, törvényes bizonyítékok pedig a kábítószerrel kereskedelem megállapítására nem elegendőek. A büntetés kiszabása körében indítványozta értékelni, hogy a vádlott a kábítószer birtoklását nem vitatta, jelentős az időmúlás, valamint védenca azóta rendezett körülmények között él, munkahellyel és rendszeres jövedelemmel rendelkezik.

I. r. vádlott a nyilvános ülésen személyi körülményeire nyilatkozott, illetve felszólalásában csatlakozott a védő által előadottakhoz.

Az enyhítésre irányuló fellebbezés eredményre vezetett.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság ítélete II. r. és III. r. vádlottak tekintetében jogerőre emelkedett, ezért a felülbírálat a Be. 349. § (1) bekezdés értelmében e vádlottakra kizárt.

A felülbírálat eredményeként az ítélőtábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást nagyrészt a perrendi szabályok szerint, kellő alapossággal és körültekintéssel folytatta le.

A Be. 75. § (1) bekezdésben megfogalmazott ügyfelderítési kötelezettségnek eleget tett, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat beszerezte. Kihallgatta mindazokat a tanúkat, akik vallomása releváns információt tartalmazott, illetve tárgyalás anyagává tette mindazokat az okiratokat, melyek a tényállás megállapítása szempontjából jelentőséggel bírtak.

I. r. vádlott és védője által a Be. 111. § (4) bekezdés alapján előterjesztett bizonyítási indítvány előterjesztésekor - 2009. március 18. napján - még hatályban volt a büntető eljárási törvény azon rendelkezése, mely kimondta, hogy ha az ügyész vagy a nyomozó hatóság a nyomozás során szakértőt rendelt ki, és a vádlott vagy a védő a vádirat kézbesítésétől számított tizenöt napon belül indítványozza, a bíróságnak ugyanazon tényre más szakértőt is ki kell rendelnie.

Az elsőfokú bíróság a 38. valamint 46. sorszámú végzésekkel e kötelező törvényi rendelkezésnek megfelelően járt el, más elmeorvos- és vegyész-szakértők bevonásával új véleményeket szerzett be (elsőfokú iratok 44. és 51. szám alatt).

1-3. számú tanúkkal szemben az ügyész a vádemelést elhalasztotta, majd a Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a.) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt indult büntető eljárást megszüntette a Be. 226. § (2) bekezdés alapján. Az elsőfokú bíróság - helyesen eljárva - beszerezte az ügyészi határozatokat (elsőfokú iratok 16., 22. és 32. szám alatt), e tanúk kihallgatásakor a Be. 82. § (4) bekezdés rendelkezéseit helytállóan alkalmazta és a korábbi, gyanúsítottai vallomásuk ismertetése is megfelelt a Be. 296. § (4) bekezdésben foglaltaknak.

Tekintettel arra, hogy a tanács összetételében változás történt, az elsőfokú bíróság 2011. szeptember 07. napján a tárgyalás anyagának ismertetésével eleget tett a Be. 287. § (4) bekezdésében foglalt kötelezettségének.

A másodfokú bíróság a titkos információgyűjtés eredményének felhasználása kérdésében azonban nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját.

A 2011. március 01. napjától hatályos Be. 206/A. § (1) bekezdés b.) pont értelmében a felhasználás feltétele, hogy a titkos információgyűjtés engedélyezését kérő szerv a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a nyomozást haladéktalanul elrendelte vagy a feljelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget tett.

A törvény a nyomozás elrendelését, illetve a feljelentés megtételét nem a titkos információgyűjtés befejezéséhez vagy az engedélyezett időtartam lejártához köti, hanem az információ megszerzését követően haladéktalan intézkedésről rendelkezik.

A titkos információgyűjtést végző szerv akkor teljesíti haladéktalanul a nyomozás elrendelési, illetve feljelentési kötelezettségét, ha azt a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzésekor, a Bkv. 74. számú kollégiumi vélemény III. pontja szerinti mérlegelést követően nyomban megteszi.

Ebben az ügyben az iratokból megállapíthatóan az utolsó lehallgatást követően hónapokig feljelentés nem történt. A nyomozás elrendelésére 2008. január 07. napján került sor, miután egy ismeretlen személy telefonhívását követően rendőrségi akciót szerveztek az átadás időpontjára és helyszínére, ennek keretében elfogták az I. r. vádlottat és lefoglaltak kábítószeret. A nyomozás folytatása közben szerezték be a titkos információgyűjtés eredményét és kezdeményezték bizonyítékként történő felhasználását.

Mindezek alapján tehát megállapítható, hogy a nyomozás elrendelésére nem a telefonbeszélgetések tartalma alapján és nem azok megszerzését követően

haladéktalanul került sor, tehát a felhasználás Be. 206/A. § (1) bekezdés b.) pontban írt törvényi feltétele nem valósult meg.

A másodfokú bíróság a titkos információgyűjtés eredményét emiatt a Be. 77. § (1) és Be. 78. § (4) bekezdés alapján kirekesztette a bizonyítékok köréből és az ezzel kapcsolatos indokolást, az ítélet 9. oldal második és harmadik bekezdést a határozatból mellőzte.

A rendelkezésre álló, az elsőfokú bíróság által is értékelt egyéb, törvényes módon szerzett bizonyítékok alapján a tényállás hiánytalanul és kétséget kizáró módon megállapítható volt, így az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya nem merült fel.

Ennek során a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés b.) pont II. fordulata és c.) pont alapján részben megalapozatlan, mert I. r. vádlott személyi körülményei körében megállapított tények, a korábbi büntetések adatai, valamint a tényállás kisebb mértékben hiányos és iratellenes.

A megalapozatlanságot az ítélet tábla a Be. 352. § (1) bekezdés a.) pont értelmében az iratok tartalma alapján történt helyesbítéssel és kiegészítéssel orvosolta.

Az ítéletben az I. r. vádlott személyi körülményei körében megállapított tényeket és a korábbi büntetések adatait **(ítélet 4. oldal alulról a második és harmadik bekezdés)** akként pontosítja, hogy

- I. r. vádlott szakképzettsége szakács, jelenleg ...ben dolgozik árufeltöltőként és sofőrként, havi jövedelme 350.000.- forint (másodfokú iratok 3.Bf.125/2012/10. számú jegyzőkönyv 2. oldal).

- I. r. vádlottal szemben a Székesfehérvári Járásbíróság a 2013. január 03. napján kelt és 2013. január 21. napján jogerős 2.TM.372/2012/2. számú végzésével 2012. február 29. napján elkövetett orgazdaság büntette miatt 200.000.- forint pénzbüntetést szabott ki.

A Fejér Megyei Rendőr-főkapitányságon 65/2012. bü. szám alatt a Btk. 282. § (1) bekezdésbe ütköző és az (5) bekezdés a.) pontja szerint minősülő, 2012. április 13. napján elkövetett kábítószerrel visszaélés vétsége miatt jelenleg büntető eljárás van vele szemben folyamatban (másodfokú iratok 3.Bf.125/2012/9. számú erkölcsi bizonyítvány).

A történeti tényállásból **mellőzi**

- az **5. oldal I. rész első bekezdéséből** a „lakókörnyezetében, ismerősei körében rendszeresen árult” részt
- a **6. oldal első bekezdéséből** a „más ismeretlen személyek mellett” részt
- a **6. oldal II. rész negyedik bekezdéséből** a „részben saját fogyasztásra” és „részben pedig” részeket.

A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 351. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 352. § (2) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az ítélet indokolása a Be. 258. § (3) bekezdés d.) pont alapján részletesen és iratszerűen tartalmazza a bizonyítékok számbavételét. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Be. 78. § (3) bekezdésében írtaknak megfelelően, egyenként és összességében értékelte is.

Az elsőfokú bíróságnak bizonyítási eljárás eredményeként beszerzett bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállása alapvetően helytálló és megfelel az elfogadott bizonyítékoknak. A történeti tényállás pontosítását az indokolta, hogy a titkos információgyűjtés eredményének kirekesztése miatt a fennmaradó bizonyítékok alapján egyes tényeket nem lehet kétséget kizáró módon megállapítani.

I. r. vádlott az eljárás során részletes vallomást nem tett, a kábítószer megszerzését nem vitatta, de a kereskedés tényét tagadta. A kábítószer fogyasztását illetően érdemi nyilatkozatot nem tett, a kézzel írt vallomásában hivatkozott arra, hogy e körben megalapozott gyanút sem közöltek vele. Az ügyészség is kizárólag terjesztői típusú magatartás (kereskedéssel, jelentős mennyiségű kábítószerrel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette) miatt emelt vádat ellene, fogyasztói típusú magatartás miatt nem.

2007. év második felében történő kábítószer **fogyasztását** illetően terhelő vallomást tett rá 1., 2. számú tanúk (nyomozati iratok 287. és 291. oldal, elsőfokú iratok 22. számú jegyzőkönyv 2. oldal és 37. számú jegyzőkönyv 3. oldal), akik közösen próbálták ki a ketamint I. r. vádlottal, egyéb nyilatkozat e körben nem áll rendelkezésre.

Ezzel ellentétben az I. r. vádlott elfogása után készült toxikológiai vélemény szerint vizeletére végzett vizsgálat negatív eredménnyel zárult (nyomozati iratok 316. oldal).

Tekintettel arra, hogy semmilyen bizonyíték nincs arra nézve, hogy az I. r. vádlott a 2007. évben történt kipróbálás után más alkalommal is fogyasztott volna kábítószerrel, illetve, hogy az elfogásakor átvett mennyiség egy részét saját fogyasztásra szánta volna, a másodfokú bíróság az e körben tett megállapításokat a 6. oldal II. rész negyedik bekezdéséből mellőzte.

A kábítószerrel **kereskedés** tekintetében a vádlott tagadó vallomásaival szemben III. r. vádlott következetesen, valamennyi kihallgatása során állította, hogy 2007. évben legalább 5 alkalommal 5.000.- forint/gramm áron vásárolt ketamint I. r. vádlottól (nyomozati iratok 476. és 480. oldal). Ugyan nyomozati vallomásában beszámolt arról, hogy tudomása szerint 1. sz. tanú is az I. r. vádlottól vásárolt, de ezt később akként módosította, hogy ezeknél az eseteknél ő nem volt jelen, mivel 1. sz. tanúnál

mindig volt kábítószer, ő azt gondolta, hogy az I. r. vádlottól szerezte be (elsőfokú iratok 37. számú jegyzőkönyv 4. oldal).

1. sz. tanú nyomozás során és a bíróságon tett egyező nyilatkozatával (nyomozati iratok 491. oldal, elsőfokú iratok 37. számú jegyzőkönyv 3. oldal) szemben - miszerint ő ismeretlen személytől ingyen szerezte be a kábítószer - nincs egyértelmű bizonyíték arra, hogy I.r. vádlottól vásárolt.

2. és 3. sz. tanúk minden alkalommal akként vallottak (nyomozati iratok 291., 466., 470. oldal, elsőfokú iratok 22. számú jegyzőkönyv 3. és 5. oldal), hogy a saját fogyasztásra átvett kábítószer ingyen kapták az I. r. vádlottól, soha nem fizettek érte.

Tehát a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján ítéleti bizonyossággal a tényállásban csak III. r. vádlott részére történő értékesítés állapítható meg, a vád tárgyát is csak a konkrétan megjelölt értékesítések képezték, ezért az ítéletábra mellőzte az 5. oldal I. rész első bekezdésből a „lakókörnyezetében, ismerősei körében rendszeresen árult” és a 6. oldal első bekezdésből a „más ismeretlen személyek mellett” részeket.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést I. r. vádlott bűnösségére.

A cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jogszabály rendelkezéseinek, az 1/2007. Büntető jogegységi határozat iránymutatásának és a Bkv. 57. számú kollégiumi véleményben foglaltaknak.

A kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartás, folyamatos tevékenység, mely rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adás-vételek által valósul meg. Amennyiben a kábítószer értékesítéseire ellenérték fejében kerül sor, az ilyen tranzakciók szükségszerűen haszonszerzésre törekvő magatartást jelentenek.

Az irányadó tényállásból, így elsődlegesen a lefoglalt kábítószer jelentős mennyiségéből, valamint azon tényből, hogy az I. r. vádlott III.r. vádlottnak 5.000.-forint/gramm áron több, de legalább 5 alkalommal értékesített ketamint, egyértelmű következtetés vonható a kereskedés elkövetési magatartásra.

Az ítéletábra osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját az elbíráláskori jogszabályok alkalmazását illetően (Btk. 2. §), mert a büntetéskiszabási szabályokra figyelemmel a cselekmény enyhébb elbírálását teszi lehetővé, hiszen önmagában a középértékes büntetéskiszabás nem jelent súlyosabb megítélést, mivel a Btk. 83. § (2) bekezdésének alkalmazása nem kötelező érvényű.

A Btk. 83. § (1) bekezdés értelmében a büntetést - céljának (37. §) szem előtt tartásával - a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék az elkövető társadalomra veszélyességéhez, a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, továbbá a súlyosító és enyhítő körülményekhez.

A büntetés kiszabása körében értékelendő enyhítő körülmények közül a másodfokú bíróság mellőzi a vádlott kábítószer fogyasztását és hogy ellene újabb eljárás nem indult.

A hasonló jellegű cselekmények köztudomású, rendkívüli elszaporodottsága viszont súlyosító körülmény (Bkv. 56. számú kollégiumi vélemény III/11. pont).

Egyebekben az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket helyesen ismerte fel.

I. r. vádlott alanyi társadalomra veszélyességének vizsgálata során nem maradhat figyelmen kívül, hogy büntetlen előéletű, azonban a cselekmény elkövetése után két alkalommal is összeütközésbe került a törvénnyel. A bíróság egy 2012. február 29. napján elkövetett vagyon elleni bűncselekmény miatt pénzbüntetést szabott ki vele szemben, illetve nyomozati szakban egy 2012. április 13. napján elkövetett kábítószerrel visszaélés vétsége miatt jelenleg is büntető eljárás van vele szemben folyamatban. Mindezek alapján a személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyességre lehet következtetni, mely végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását indokolja, de a cselekmény utáni rendezett személyi körülményeire - különösen családi kapcsolataira, állandó munkahelyére, rendszeres jövedelmére - figyelemmel a Btk. 90. § (1) bekezdés alapján a büntetés fele részének felfüggesztésével az ítéletábra egyetértett.

A cselekmény tárgyi súlyának megítélésénél el nem mellőzhető jelentőséggel bír a kábítószer mennyisége, amely jelen esetben a jelentős mennyiség alsó határának mindösszesen 2.3-szerese. Erre tekintettel megállapítható, hogy a megvalósított cselekmény - a gyakorlatban többször előfordult többbezerszeres mennyiségekhez képest - nem kirívóan társadalomra veszélyes, a tiszta hatóanyag-tartalom a súlyosabb minősítést megalapozó mennyiség alsó határát nem sokkal haladta meg és ezt a körülményt a büntetés mértékének meghatározásakor is érvényre kell juttatni.

A fenti körülményeket értékelve a másodfokú bíróság megítélése szerint I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés eltúlzott, annak lényeges enyhítése indokolt, ezért a szabadságvesztés mértékét - a közügyektől eltiltás tartamának érintetlenül hagyásával - 2 év 6 hónapra, a fele rész végrehajtása utáni próbaidőt 2 évre mérsékelte.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát a Btk. 43. § a.) pont alapján börtönben határozta meg.

A házi őrizet beszámítása esetében a bíróságnak a határozat rendelkező részében meg kell határoznia, hogy a Btk. 99. § (3) bekezdés értelmében egy napi szabadságvesztésnek hány napi házi őrizet felel meg (átváltóztatási kulcs). Figyelemmel a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatának megváltoztatására, a másodfokú bíróság akként rendelkezett, hogy a házi őrizet beszámításánál 4 nap házi őrizet felel meg 1 nap börtönnek.

Az elsőfokú bíróság - a jogszabályi feltételek fennállására tekintettel - vagyonekobbzást törvényesen és megfelelő összegre rendelt el, ennek indokolása azonban az ítéletből hiányzik, ezt a másodfokú bíróság pótolta.

A Btk. 77/B. § (1) bekezdés a.) pontja értelmében a vagyonekobbzást el kell rendelni a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

Az irányadó tényállás alapján I. r. vádlott esetében a kábítószer értékesítéséből származó bevétel a bűncselekmény elkövetéséből származó vagyon, mely vagyonekobbzás alá esik. Az értékesítésből származó jövedelem az I. r. vádlott esetében 5 alkalom x 1 gramm x 5.000.- forint, összesen 25.000.- forint. Az 1/2008. Büntető jogegységi határozat értelmében a vagyonekobbzás mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal, ezért irreleváns, hogy az I. r. vádlott milyen összeget fizetett a ketaminért annak kereskedési céllal történő beszerzésekor.

Az ítélet tábla az elsőfokú ítélet bevezető részéből a 2009. július 8., október 14., december 9., 2010. február 15., április 26., július 14., szeptember 22. és 2011. március 16. napjain tartott tárgyalási napok feltüntetését mellőzte, ugyanis az elsőfokú bíróság a tárgyalást - a tanács összetételében történő változásra tekintettel - Be. 287. § (3) bekezdés alapján 2011. szeptember 7. napján előlről kezdte.

Fenti indokokra figyelemmel - a Be. 361. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - a Be. 370. § alkalmazásával a Be. 372. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. vádlottal szemben megváltoztatta, míg egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit e vádlottra a Be. 371. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélet tábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 386. § (1) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2013. év május hó 08. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
előadó bíró

Dr. Sebe Mária s.k.
bíró

A Fejér Megyei Bíróság 2011. év december hó 07. napján kelt 5.B.55/2009/58. számú ítélete I. r. vádlottal szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.125/2012/10. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2013. év május hó 08. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. év május hó 08. napján

**Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke**

A kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző